

*Prædiken 1. advent 2014 i Martinskirken og Gratiakirken
Pastor Leif G. Jensen
Salmer: 72, 59V1-3, 68 // 73, 430, 66. Udgang: 62v4*

Matthæusevangeliet 21,1-9

Da de nærmede sig Jerusalem og kom til Betfage ved Oliebjerget, sendte Jesus to disciple af sted og sagde til dem: "Gå ind i landsbyen heroverfor, og I vil straks finde et æsel, som står bundet med sit føl. Løs dem, og kom med dem. Og hvis nogen spørger jer om noget, skal I svare: Herren har brug for dem, men vil straks sende dem tilbage." Det skete, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger: Sig til Zions datter: Se, din konge kommer til dig, sagtmødig, ridende på et æsel og på et trækdyrs føl.

Disciplene gik hen og gjorde, som Jesus havde pålagt dem. De kom med æslet og føllet og lagde deres kapper på dem, og han satte sig derpå. Den store folkeskare bredte deres kapper ud på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på vejen. Og skarerne, som gik foran ham, og de, der fulgte efter, råbte: Hosianna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det højeste.

Nå, så I ville gerne selv have været til stede og bytte plads med disciplene og folkeskaren dengang? – Men så lad os da bede dem, som var med, om at komme her og fortælle os og forberede os på det. Da kan vi bedre tage deres plads og leve os ind i det, der skete for dem, så det også kan ske for os. Og de kan så gå i kirke her i stedet for os. Hvad mon de siger til det? - Så her er de: 12 disciple og en æselejer. Og folkeskaren og de børn, som også var med.

1.

Lad os nu gå i gang og spørge dem: "Vidste I, hvorfor skulle I til Jerusalem?" - "Jo. Men vi glædede os faktisk ikke til det. For Jesus havde sagt, at han skulle pines og overgives til ypperstepræsterne og dø ... og opstå. Vi var bekymrende. Vi kunne ikke lide det. Vil I virkelig bytte med os? Vil I også have det sådan, som vi havde det, og opleve, at jeres Mester bliver tages fra jer?" Vi svarer "Ja, det vil vi gerne. For vi ved jo godt, at det var frygteligt, men også at han opstod."

De overvejer og siger så til os: "Jo, her har I virkelig en fortrin frem for os. For vi var jo ikke klar over, at han ville opstå igen. Ganske vist havde han nævnt det for os, men vi fattede det ikke. Og vi fattede heller ikke, at han skulle dø. Derfor blev det hele så frygteligt. - Her har I virkelig en fordel i forhold til os. - Og alligevel: det var jo også godt for os at erfare alle de smertelige ting. For det hjalp os til senere at fatte, hvor stor det var, at han opstod, og at hans lidelse og død virkelig var nødvendig." Og måske de så spørger os så: "Har han ikke også ladet jer mærke svære tider, lidelse og mørke dage, så I har lært det samme, som vi lærte dengang?"

Og det har vi jo. Så når vi næste gang møder lidelse og mørke, er det godt at tænke på, at de første kristne også erfarede det og måske netop på den måde blev forberedt til at gå i døden for deres tro. De vidste jo, at Jesus selv havde været igennem al dette for deres skyld. Derfor vil vi gerne bytte. Vi vil gerne opleve indtoget i Jerusalem og alt det, der fulgte med.

2.

De fortsætter: "Men da må to af jer tilbyde at være dem, der henter æslet og føllet. Gå ind i landsbyen og hente et æsel og dets føl og slæb af sted med dem – uden at noget er aftalt med ejeren.

Hvem vil det? Det var underligt for os. Men I skal bare lige vide, at Jesus vidste, hvad han gjorde. - Og det gør lidt nysgerrig. De venter og spørger igen: "Hvem vil være de to disciple? Hvem vil hente æslerne? ... Det er jo ikke så slemt, for Jesus havde forberedt det. Hvis ejeren kom, skulle de bare sige, at det var til Herren."

Måske de så siger: "Men oplever I ikke noget lignende i jeres liv med Herren? Har I ikke også skullet gøre noget, som var underligt, og som I ikke kunne se meningen med? ... Vi lærte i hvert fald af det, så vi frem over havde lettere ved at gøre, hvad han sagde til os – efter påske – og efter pinse – og da hans endte os ud i hele verden – på farefulde rejser – og når vi skulle påtage os så meget besvær for hinanden i familie og menighed." Og heldigvis kan vi svare med bekræftende: "Jo, det kender vi faktisk også til. Og der er også to her, som gerne vil hente æslerne. De er gode til den slags."

3.

Nå, så er det på plads. Og så siger de begejstret: "Har I også hørt, at det med at Jesus red på æslet var en opfyldelse af profetens ord? For det forstod vi ikke først. Men efter hans opstandelse forstod vi det (Joh 12,17). Tænk jer! Profeten Zakarias havde forudsagt det. Og vi var med, da kongen kom til sit folk. Vi skulle ikke frygte! Det var temaet. Når I nu bytter med os, så gå ind i byen og tænk på dette ord: "Frygt ikke!" Det var jo også det ord, der lød, da han blev født: "Frygt ikke!" Og et var det ord, som englenerne sagde til kvinderne hos os: "Frygt ikke!"

"Ved I hvad: det er det, vi siger til hinanden, når vi holder gudstjeneste i katakomberne og i vores huse. Sådan møder vi hinanden. Og vi synger "Hosianna, velsignet være han, som kommer, i Herrens navn – ligesom dengang. Hvordan gør I?" Og vi svarer: "Vi begynder med indgangsbøn. Og så siger vi: Herren være med jer! Og med din ånd! - Og der bliver prædikeret over evangeliet og profeternes ord, at vi ikke skal frygte! Og vi synger også Hosianna-sange. Ja, nogle steder har man det som et fast led at synge Hosianna, velsignet være han, som kommer i Herrens navn. – Det stammer vist fra jer, som var de første!" "Det lyder godt. På den måde er vi jo allerede sammen og I genoplever det!"

4.

De fortsætter: "Vi mærker, at I er klar! Men så husk også lige på, at det er marts eller april i Jerusalem – og småkoldt. Ikke varmt, sådan som I har dejlig varme her i jeres kirke. Det kræver fodtøj og kapper. Og I skal bruge jeres kapper til andet end at varme jer selv med. Og når I går igennem palmestaden Jeriko, da husk at skære godt med palmegrene, så I kan lægge dem foran Jesus."

... "For resten: det med kapperne. I ser ud til at have anderledes tøj end vi går rundt med. Er det dem, som hænger dernede? Så vi vil lige fortælle jer, at I ikke skal regne med at få dem tilbage. Det med at give sin kappe til Jesus, det fik betydning for os hele livet. For han sagde jo, at vi skulle dele vores kapper med dem, som mangler. Det lærte vi den dag, æslerne trampede på vore kapper."

Og vi må jo sige til dem: "Det ved vi faktisk godt. Vi samler også ind til ydre mission og støtter nødhjælp. – Vi er også med til at betale til vores kirke her. Så nogle gange undlader vi at købe en kappe og bruger i stedet pengene på, at menigheden kan samles, og vi kan høre Guds ord her. Jo, ofrer også vore kapper – med glæde." Og mon ikke de svarer: "Det lyder godt! Så er I også med til at hjælpe Jesus ind i jeres by, ind i jeres hovedstad. Det var også sådan vi fortsatte med at synge og give vore klæder og så meget andet til hinanden og når vi sendte apostlene ud som missionærer."

5.

”Lige en ting mere, før vi bytter: Når I er begyndt på indtoget i Jerusalem, så skal I bare lige vide, at I ikke kan melde fra. Så kører toget. Og I skal regne med, at mange af dem, som I er sammen med, senere råber: ”Korsfæst ham, korsfæst ham!” Det bliver hårdt for jer. Og der vil også være børn, som synger – og som larmer og forstyrrer. Nogle vil lukke munden på dem. Men da vil Jesus forsvare dem.”

Da kan vi sige til dem: *”Men det er vi jo godt klar over. Vi ved godt, at vi ikke kan sortere i Jesu ord til os og sige ja til noget af det, han byder os, og nej til andre ting, som også kommer fra ham. Det er en samlet pakke. Vi ved godt, at Palmesøndag og Langfredag hører sammen. Det har vi også prøvet personligt – og sammen. Vi var til begravelse for nogen tid siden. Vi har mistet. Døden rammer også os. Og vi ved godt, at vi alle har været med til at korsfæste Jesus. Det er trist. Men det er samtidig det, vi bygger vores tro på. Har I ikke set korset, vi har her i kirken. Det ser vi hver eneste søndag.”*

- De bliver de stille og knæler. De bøjer sig til jorden og synger: *”Hosianna! Velsignet være han, som kommer i Herrens navn, hosianna i det højeste!”* Og vi synger sammen med dem. Vi synger og synger. Og børnene synger.

Nu, da vi så skal bytte med disse første kristne, mærker vi, at vi jo næsten ikke behøver at bytte, fordi vi allerede så meget fælles. Også hos os skal der hentes æsler, skæres grene af træerne og ofres fint tøj. Også til os kommer Jesus og siger *”Frygt ikke!”*. Her er børn. Og her er mange at indbyde, så sammen kan synges "Hosianna" - "Herre, frels dog!".

6.

Og nu vender vi os alle om i kirken og vil give disse kære kristne fra urkirken et knus. Men hvor er de? De var her jo lige for et øjeblik siden. Og alligevel er de her ikke. Nej, de er jo hjemme hos Herren. Men deres ord og vidnesbyrd er hos os, fordi vi har apostlenes ord.

Når vi hilser efter gudstjenesten, ser vi i stedet hinanden – og måske andre kristne, som kom til gudstjeneste i dag, fordi nogle havde forberedt denne dag med nogle bekendtgørelser, indbydelser forbøn og andet, som Jesus tilskyndede dem til – dem, som sørgede for æslerne op til gudstjenesten. Og han gav sin velsignelse til os.

Så er det advent, og Jesus Kristus kommer til os, lige mens vi lytter til Evangeliet og går til nadver. Og vi synger sammen ”Hosianna!” Så er det jo en god søndag! Og så bliver de næste søndage nok lige så gode. Amen.

Lagt på www.vivit.dk 30.11.2014 post@vivit.dk